

Κείμενο 1

Η σοβαρότητα είναι ασθένεια!

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί μέρος της συνέντευξης που παραχώρησε ο συγγραφέας και θεραπευτής γέλιου Lenny Ravich τον Οκτώβριο του 2018 στη Γεωργία Χρήστου και αναρτήθηκε στον ιστότοπο με θέματα ψυχολογίας και ανθρώπινων σχέσεων «Εναλλακτική Δράση» μιλώντας για το γέλιο ως μέσο ψυχοθεραπείας, σύνδεσης και επαφής με τους άλλους.

Διάβασα κάπου ότι ένα παιδί γελά 300 φορές την ημέρα, ενώ ένας ενήλικας μόνο 15. Γιατί συμβαίνει αυτό και ποιες είναι οι συνέπειες στον ψυχισμό μας, καθώς απομακρυνόμαστε από εκείνη την πλευρά του εαυτού μας όπου η χαρά ρέει ελεύθερα;

Διάβασα το ίδιο, αλλά δεν μπορώ να ανακαλέσω στη μνήμη μου την πηγή. Από τη στιγμή που τα παιδιά μπαίνουν στο σχολείο, πρέπει να αφήσουν τη χαρά, τη διάθεση για παιχνίδι, την περιέργεια και την δημιουργικότητα στην πόρτα. Τα σχολεία σπάνια αποδέχονται συμπεριφορές που δυσκολεύονται να ελέγξουν. Το γέλιο, τα ανέκδοτα και το παιχνίδι στην τάξη συνήθως θεωρείται ότι αποσπούν την προσοχή.

Αντί οι εκπαιδευτικές αλλαγές να προσαρμοστούν στο παιδί, τα σχολεία προσπαθούν να αναγκάσουν το παιδί να προσαρμοστεί στο σύστημα. Κατά συνέπεια: Νέες διαταραχές έχουν κάνει την εμφάνισή τους στην εποχή μας, για να «ετικετοποιήσουν» τα παιδιά (διαταραχή ελλειμματικής προσοχής – υπερκινητικότητας), ώστε οι θεσμοί να μπορούν να ναρκώνουν τους μαθητές και να τους κρατούν σε τάξη. Τα σχολεία εστιάζουν κυρίως στη νοημοσύνη, ενώ παραμελούν την καρδιά μέσα από το παιχνίδι. Κατά την άποψή μου, αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος για να μάθει κανείς. Το σώμα θυμάται αυτό που ο νους έχει εδώ και καιρό ξεχάσει.[...]

Τα τελευταία 20 χρόνια, διαβάζουμε συνεχώς για το εσωτερικό μας παιδί που ενυπάρχει σε κάθε ενήλικα. Μήπως το παιχνίδι είναι ένας τρόπος να αποκαταστήσουμε την επαφή μαζί του;

Εγώ λέω πως ναι, μόλις πάρουμε πίσω την άδεια να παίζουμε, να τραγουδάμε, να χορεύουμε και να γελάμε, η δημιουργικότητα ρέει αυθόρμητα. Η παιδική περιέργεια και ο ενθουσιασμός αναγεννιούνται. Αυτό που χρειαζόμαστε ως ενήλικες είναι η ευκαιρία να παίζουμε και να γελάσουμε, την οποία μας στέρησαν τα σχολεία, με στόχο να αναβιώσουμε αυτό το εκπληκτικό δώρο που μας δόθηκε στη γέννηση. Τα τελευταία λόγια του Steve Jobs σε τελετή αποφοίτησης στο Πανεπιστήμιο του Stanford το 2005 ήταν: «Μείνετε ανόητοι». Σπουδαία συμβουλή από την ιδιοφυΐα του αιώνα μας.

Είναι εύκολο να πούμε ότι το χιούμορ βοηθά, αλλά δύσκολο να το εφαρμόσουμε πρακτικά. Έχετε κάποιες προτάσεις για το τι να κάνουμε πρακτικά ώστε να καλλιεργήσουμε αυτή την πλευρά της χαράς;

Να βλέπουμε τη ζωή ως διασκέδαση και να ψάχνουμε τα αστεία στοιχεία και τα παράδοξα στην καθημερινότητά μας. Το χιούμορ είναι μια στάση που πρέπει να αναπτυχθεί με το χρόνο και να εξασκηθεί. Μόλις προσαρμοστούμε σε αυτή τη στάση, τα αστεία στοιχεία θα αναδυθούν. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι όταν μπήκα σε καφετέρια για να κάτσω και η σερβιτόρα αναφώνησε: «Κύριε, δεν μπορείτε να κάτσετε εδώ. Αυτό το τραπέζι είναι κρατημένο για τον προϊστάμενο». Έχοντας υιοθετήσει μια ελαφριά προσέγγιση για τη ζωή, απάντησα: «Τότε αυτό σημαίνει ότι εγώ είμαι ο προϊστάμενος. Απολύεσαι». Εκείνη γέλασε και μου έφερε την παραγγελία. Αυτή η μέθοδος είναι σαν ένας μυς που πρέπει να γυμνάζουμε σε καθημερινή βάση.

Μπορεί το χιούμορ να διδαχθεί ή κάποιοι άνθρωποι το έχουν, ενώ άλλοι όχι;

Όλοι έχουν μια αίσθηση του χιούμορ. Σε κάποιους είναι πιο ανεπτυγμένο σε σύγκριση με άλλους. Το χιούμορ και το γέλιο αποτελούν εργαλεία επιβίωσης με τα οποία γεννηθήκαμε. Κάποια σπίτια και σχολεία τα ενθαρρύνουν και κάποια άλλα τα καταπνίγουν. Μπορείτε να το ξαναδιδασχεύετε και να σας δοθεί και πάλι η ευκαιρία.[...]

Κείμενο 2

ΜΙΚΕΛΗΣ ΑΜΒΛΙΧΟΣ (1844 – 1917)

Παράπονο

Το ποίημα του Μικέλη Άμβλιχου (1844 – 1917) έχει αντληθεί από το βιβλίο «Η Ελληνική Ποίηση» (Ανθολογία – Γραμματολογία), τόμος Α΄, εκδ. Σοκόλη, Αθήνα: 1990.

Αχ κάτι γιασεμιά λησμονημένα
που ελπίζανε να λάβουνε τη χάρη
σε μια καρδιά χρυσή για μαξιλάρι
να μαραθούν απάνω ζηλεμένα...

Άχαρο και θλιμμένο ριζικό τους,
τα πήρε ο αέρας τα 'ριξε στη σκόνη...
μα εκείθενε με φόβο ξεφυτρώνει
φτωχό τραγούδι, το παράπονό τους!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να αποδώσεις σε 60 περίπου λέξεις το περιεχόμενο των δύο πρώτων απαντήσεων του Lenny Ravich στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τη νοηματική σχέση αιτίου – αποτελέσματος που διατυπώνεται στην πρώτη απάντηση του ομιλητή.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να αντικαταστήσεις στα παρακάτω χωρία του Κειμένου 1 τις υπογραμμισμένες λέξεις που χρησιμοποιούνται μεταφορικά με ισοδύναμες λέξεις ή φράσεις που να έχουν κυριολεκτική σημασία προσέχοντας να μην αλλάξει το νόημα στο περιβάλλον των προτάσεων στις οποίες ανήκουν.

- η χαρά ρέει ελεύθερα
- για να «ετικετοποιήσουν» τα παιδιά
- να τους κρατούν σε τάξη
- Το χιούμορ είναι μια στάση
- Το χιούμορ και το γέλιο αποτελούν εργαλεία επιβίωσης

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις τη συναισθηματική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου στο Κείμενο 2 (μονάδες 5). Να τεκμηριώσεις την απάντησή σου με σχετικές αναφορές και να εκφράσεις την προσωπική σου συμφωνία ή διαφωνία απέναντι σε αυτή την αντίδραση (μονάδες 10) Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15